

[M. C. Jensen.]

viser sig, at man ved en saadan lille Tilføjelse i Loven skulde kunne anvise en Udvej, naar saadanne Erhvervsinteresser mødes og kolliderer med hinanden, nemlig den frie Sejlads' og Fiskeriets.

Venstre vil gerne medvirke til, at Lovforslaget ophejres til Lov, idet det for ethvert Parti maa være en Glæde at medvirke til at lovfæste Forhold, som tager Sigte paa Betyggelse af Skibsfarten.

Til Slutning vil jeg gerne bemærke, at det altid maa være saaledes, at naar smaa Lande deltager i internationale Forhandlinger sammen med store Lande om saadanne Opgaver, maa Repræsentanterne for disse smaa Lande forsøge at faa indført Regler, der er afpasset efter de mindre Landes Struktur og hele Beskaffenhed. Jeg haaber ogsaa, at man har dette Syn paa Sagen, naar denne Lov skal føres ud i Livet.

Lovforslaget om Ændring i Loven om Tilsyn med Skibe er i og for sig en nødvendig Følge af det Lovforslag, jeg lige har omtalt. Jeg skal da heller ikke om dette sige andet end, at vi er villige til at medvirke til dets Gennemførelse. Men jeg vil gerne gøre nogle ganske korte Bemærkninger om den mere praktiske Udførelse af Loven. Sagen er, at naar vi vedtager Love om Tilsyn med Skibe — og det sker ikke saa sjældent —, er det de store Linier, der lovgives om, og det kan vel ikke være anderledes. Den nærmere praktiske Gennemførelse af Enkelthederne overlades til en kongelig Anordning eller ministeriel Bekendtgørelse. Jeg og adskillige med mig har imidlertid været udsat for ret betydelige Overraskelser, naar disse Bekendtgørelser og kongelige Anordninger kom ud. Det har gentagne Gange været sagt fra Rigsdagens Side, at man sætter Pris paa, at der ved Udformningen af Enkelthederne tages Hensyn til de smaa Forhold. Her tænker jeg navnlig paa den mindre Skibsfarts og det mindre Fiskeris Forhold, der langt fra kan sammenlignes med Forholdene i andre Lande, hvor man ikke har disse smaa Indvande og mangeartede Smaafartøjer, der driver Næring paa Fjordene. Vi har mange Gange henstillet, at man ved Udformningen af saadanne Bekendtgørelser tog Hensyn til disse mindre Forhold. Jeg har været udsat for adskillige Overraskelser i saa Henseende; det har været vanskeligt for os at forstaa, at de Bekendtgørelser, der er udstedt, har haft den Karakter, som de har faaet. Hvor det drejer sig om Aftaler med andre Lande om Anskaffelse af dette eller hint, kan man

selvfølgelig — hvis man overhovedet vil ind i et Samarbejde, en Samfølelse, en Samforstaaelse med andre Lande — blive nødt til at gaa med til Ting, som man maaske ellers vilde have nogen Betænkelighed ved. For det meste ligger Forholdet saaledes, at de forskellige delegerede ved saadanne Forhandlinger faar et vist Spillerum, indenfor hvilket de kan bevæge sig, men dér er det, jeg synes, at man de fleste Gange i høj Grad har glemt vort Lands særlige Struktur, i høj Grad har glemt, at vi herhjemme har saa mangfoldige Smaafartøjer, for hvilke det betyder overordentlige Vanskeligheder, baade økonomisk set og paa anden Maade, at anskaffe sig det, der nu kræves i Henhold til Reglerne om Tilsyn med disse Skibe. Det er jo ikke saaledes, at et Fartøj blot bliver synet, bliver besigtiget, og dermed kan det saa gaa ind i sin Fart; der kræves Anskaffelse af adskillige Ting om Bord, inden det overhovedet kan faa Lov til at gaa ind i den Fart, hvortil det er bestemt. Jeg vil derfor gerne ved denne Lejlighed henstille til den højtærede Søfartsminister at have sin Opmærksomhed henvendt paa de nævnte Smaafartøjer, og da jeg har haft adskillige Forhandlinger med den højtærede Minister, har jeg det bedste Haab om, at Ministeren vil tage disse Spørgsmaal op til nøje Overvejelse. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at for en hel Del af dem, der har deres Erhverv baade indenfor vort Fiskeri og indenfor vor mindre Skibsfart, er Vilkaarene egentlig ikke saa glimrende, at det ikke spiller nogen Rolle for dem, om de paagældende Anskaffelser beløber sig til en 200—300 Kr., eller om det kan klares maaske med 100 Kr. Et moderne Fiskerifartøj, der staar til en Værdi af 50 000 Kr., har adskillige Udgifter, som maaske mange ikke tænker paa, Driftsudgifter og løbende Udgifter, der beløber sig til adskillige Tusinde Kroner. Det er altsaa i Forvejen saa haardt belastet, at det ikke taaler mere end allerhøjest nødvendigt i Retning af yderligere Udgifter.

Jeg skal slutte med at sige, at ogsaa dette Lovforslag vil vi fra Venstres Side være med til at søge gennemført. Og maa jeg saa gentage min Henstilling til Ministeren om, at naar der nu, saavel i Henhold til denne Lov som i øvrigt i Henhold til Loven om Tilsyn med Skibe, skal udarbejdes enten kongelige Anordninger eller Bekendtgørelser, at der saa tages Hensyn til Forholdene, som de stiller sig her i vort Land, saaledes at den læge Mand derude kan forstaa, at det er nødvendigt at an-